

шляхом вибору необхідної інформації із довідників підприємства. Документ друкується і передається для підтвердження операції на підпис. На основі підписаного документа касир має право прийняти або видати грошові кошти.

Касова книга в електронному середовищі забезпечуватиме візуальне відображення і можливість друку кожної з двох частин аркуша форми КО-4 як окремих форм «Вкладний аркуш касової книги» та «Звіт касира», які за формою та змістом відповідають паперовій формі касової книги. Належним чином складені в електронному середовищі касові ордери виступають носіями інформації не тільки в рамках реквізитів, обов'язкових для заповнення, а й в інших аналітичних розрізах (характер операції, об'єкт аналітичного обліку, вид руху грошових коштів тощо), визначених користувачами програмних продуктів. Результатом обробки касових ордерів є систематизація та узагальнення інформації в реєстрах, формування кореспонденцій рахунків та реєстрація бухгалтерського проведення в Журналі господарських операцій.

Отже, реалізація БП «Облік касових операцій» дозволить оптимізувати час на складання та обробку касових ордерів, підвищить ефективність контрольних процедур надходження та витрачання готівкових грошових коштів, забезпечить отримання актуальних даних про залишки готівкових грошових коштів в касі підприємства в режимі реального часу.

Список використаних джерел

1. ДСТУ ISO 9000:2015. Системи управління якістю. Основні положення та словник термінів. Київ: УкрНДНЦ, 2016. 56 с.
2. Осовська Г.В., Масловська Л.Ц., Осовський О.А. Менеджмент організацій : підручник. Київ: Кондор-Видавництво, 2014. 366 с.
3. Пономаренко В.С., Мінухін С.В., Знахур С.В. Теорія та практика моделювання бізнес-процесів: монографія. Харків: ХНЕУ, 2013. 244 с.
4. Репин В.В., Елиферов В.Г. Процессный подход к управлению. Моделирование бизнес-процессов. Москва: Манн, Иванов и Фербер, 2013. 544 с.

РОЗВИТОК БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ

Жовта Н.А, Сокурєнко А.І.,

здобувачі вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Науковий керівник: Дубініна М.В., д.е.н., професор

Господарська діяльність людини передувала виникненню бухгалтерського обліку. В давнину вважалося що бухгалтери посланці богів, а облік їх таємниця. Поважніших людей ніж обліковці годі було й шукати, а їх справа цінувалась понад усе.

В Україні в 90-х роках ХХ ст. відбулися серйозні трансформації: реформування власності, а також перехід до ринкової економіки. Саме ці

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції*

трансформаційні процеси підштовхнули країну до створення єдиної національної системи бухгалтерського обліку.

Згідно з національними вимогами, облік потребував удосконалення і реорганізації.

Починається формування дієвих методик на основі елементів методу бухгалтерського обліку (документування, інвентаризації, оцінювання, калькулювання, рахунків, подвійного запису, бухгалтерського балансу та фінансової звітності).

Згідно з постановою КМУ України від 20.10.98 р. №1706 «Про затвердження Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів» було затверджено систему реформування бухгалтерського обліку з повним фінансуванням в 1999-2001 роках [1].

Переломним моментом в економічному житті України стало прийняття 16 липня 1999 р. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Цим законом затверджено, що бухгалтерський облік є джерелом інформації щодо результатів діяльності підприємства і є обов'язковим. Будь-яка звітність, що базується на грошовому вимірнику, зобов'язана використовувати дані бухгалтерського обліку [2].

Законом визначено 10 принципів бухгалтерського обліку (обачність, повне висвітлення, автономність, послідовність, безперервність, нарахування та відповідності доходів і витрат, превалювання сутності над формою, історична (фактична) собівартість, єдиний грошовий вимірник, періодичність). Національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку передбачають чітке їх дотримання [2].

Декілька принципів стали досить незвичними і новими для українських обліковців, а саме:

– Обачність (застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати зниженню оцінки витрат і зобов'язань, і завищенню оцінки активів і доходів);

– Превалювання сутності над формою (операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з юридичної форми);

– Історична (фактична) собівартість (пріоритетною є оцінка активів підприємства виходячи з витрат на їх виробництво та придбання) [3].

Проблема розвитку бухгалтерського обліку постійно знаходиться в центрі уваги багатьох науковців, серед яких слід відзначити О. Бородкіна, Ф. Бутинця, С. Голова, В. Гетьмана М., Дем'яненка, Г. Кірейцева, А. Кузьмінського, М. Кужельного, В. Лінника, С. Николаєву, П. Саблука, В. Сопка, Я. Соколова, М. Чумаченка, В. Швеця та інших. Кожен з них має свою особисту точку зору на перспективу розвитку напрямів регламентації та реформування бухгалтерського обліку.

Зокрема Ф.Бутинець вважає, що «...за тривалий час псевдо реформ обліку

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції*

Україна практично втратила колишній бухгалтерський облік, кадри, які розуміли значення і роль теорії та практики обліку, його сутність і функції в частині збереження майна власника, надання інформації для управління, правильності обчислення фінансового результату діяльності» [4, с. 111].

В.Моссаковський і Т.Кононенко відмічають: «На нашу думку, настав період, коли слід проаналізувати сучасний стан обліку, уточнити організаційні та методологічні аспекти функціонування існуючої облікової системи в Україні та в інших країнах, визначити досягнення та розробити шляхи поліпшення та напрями подальшого вдосконалення інформаційного забезпечення управління економікою України та його окремих ланок» [6, с. 8].

На думку С.Голова, передумовою подальшого розвитку бухгалтерського обліку в Україні є:

– перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку з урахуванням ускладнення управління, зростання ролі інтелектуального капіталу як ключового чинника конкурентоспроможності, сучасних інформаційних технологій тобто вивчення сучасних теорій, перегляд предмета й методу бухгалтерського обліку;

– диференціація вимог до фінансової звітності;

– реуніфікація обліку та звітності;

– активна позиція бухгалтерської спільноти, а саме професійних організацій бухгалтерів і аудиторів, засобів масової інформації, зокрема професійних видань з бухгалтерського обліку;

– формування сучасної парадигми обліку та звітності, метою якої є створення інформаційної інфраструктури, адекватної вимогам ринкової економіки в інтересах усіх членів суспільства [5].

Отже, бухгалтерський облік на кожному етапі свого розвитку контролює збереження і ефективне використання грошових та матеріальних засобів, хід господарських процесів та їх результати. На сьогодні вчені шукають шляхи розв'язання теоретичних питань бухгалтерського обліку, а також наполягають на наближенні нашого обліку до європейських стандартів.

Список використаних джерел

1. Постанова КМУ України від 20.10.98 р. №1706 «Про затвердження Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-98-%D0%BF>.

2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

3. Бухгалтерський облік. Частина 2 URL: https://web.posibnyku.vntu.edu.ua/fmib/16chalyuk_buhgalterskyj_oblik_2_chastyny/buhg_1/15.htm.

4. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік в Україні. Міфологія. Ч.2. Житомир, 2003. С. 524.

5. Голов С. Ретроспективний погляд на реформування бухгалтерського

обліку в Україні. Анти міфологія. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2006. № 2. С. 3-13.

6. Моссаковський В. Концепція побудови бухгалтерського обліку в Україні. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2007. №10. С. 18-25.

ВПЛИВ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПОКУПЦІВ НА ВІДОБРАЖЕННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ В ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВА

Заграй А.В.,

здобувач вищої освіти СВО «Магістр» спеціальності «Облік та оподаткування»

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник: Лемішовська О.С., к.е.н., доцент

Дебіторська заборгованість, координуючи рух грошових коштів, здійснює одночасний їх відтік та надходження, що безпосередньо впливає на фінансовий стан підприємств. Індивідуальні підходи до управління такою заборгованістю підкреслюють високу значимість цього процесу та його вплив на розвиток і результати діяльності підприємств. Великі обсяги дебіторської заборгованості призводять до перерозподілу оборотних коштів, але взаємозв'язок та взаємозумовленість її руху вимагає відповідної координації, що викликає необхідність визначення платоспроможності покупців.

Порядок бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості та її відображення у фінансовій звітності регулюються П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» [1]. Вона відображається у фінансовій звітності форми 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» у складі активів (ресурсів, що контролюються підприємством, від використання яких очікується отримання економічних вигод у майбутньому) [2]. Звичайно економічна вигода від дебіторської заборгованості виражається в тому, що підприємство в результаті її погашення розраховує рано чи пізно отримати грошові кошти або їх еквіваленти. Відповідно до П(С)БО 10 та залежно від платоспроможності дебіторів дебіторську заборгованість поділяють на дійсну, сумнівну та безнадійну.

Строки оплати дебіторської заборгованості за товари, роботи, послуги визначаються умовами укладених договорів із дебіторами та на основі виставлених рахунків. Як свідчить практика, що на сьогодні існує в Україні, нормальним строком погашення дебіторської заборгованості є 30 днів з дати відвантаження продукції й товарів, виконання робіт та надання послуг. Якщо після завершення цього терміну заборгованість не погашається, то з виникненням сумніву щодо її оплати, на суму такої заборгованості підприємство створює резерв сумнівних боргів. Резерви сумнівних боргів дозволяється створювати тільки за результатами інвентаризації дебіторської заборгованості в кінці року, в той час як сумнівні борги виникають в ході